

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda (przewodniczący)

SSN Zbigniew Hajn

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi I. S.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w (...)

w sprawie I ACz (...), I ACz (...)

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 16 czerwca 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 12 marca 2015 r. I. S. wniosła - na podstawie art. 2 ust. 1, art. 3 pkt 4, i art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm., dalej jako ustawa o skardze na przewlekłość) - o stwierdzenie przewlekłości postępowania cywilnego w sprawie przeciwko M. S. o rozwód, na etapie postępowania w przedmiocie zażalenia na postanowienie o zabezpieczeniu, która na skutek tego zażalenia toczy się przed Sądem Apelacyjnym w (...) (sygn. I ACz (...) i I ACz (...)) oraz o zasądzenie od Skarbu Państwa odpowiedniej sumy pieniężnej w kwocie 20.000 zł.

Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) wniósł o oddalenie skargi, gdyż od momentu wpływu sprawy i jej rejestracji czynności były podejmowane bez nieuzasadnionej zwłoki i zmierzały do wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty w zakresie zaskarżonych orzeczeń, co nastąpiło w dniu 8 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W myśl art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy” („rozpoznanie sprawy co do istoty”; art. 12 ust. 3 i art. 16 ustawy), a nie postępowanie zażaleniowe jako incydentalne (uboczne) postępowanie, którego bieg nie powoduje „przejścia” rozpoznania istoty sprawy do sądu wyższej instancji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2012 r., KSP 15/12, LEX nr 1228647). Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują odrębnej skargi na przewlekłość postępowania incydentalnego. Oznacza to, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania zażaleniowego, jako incydentalnego w cywilnym postępowaniu rozpoznawczym, co do istoty sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14, LEX nr 1552610).

Skarżąca domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie o rozwód na etapie toczącego się przed Sądem Apelacyjnym postępowania zażaleniowego w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia. Uszło uwadze skarżącej, że postępowanie zabezpieczające jest postępowaniem pomocniczym, incydentalnym w stosunku do roszczenia głównego (art. 730 § 1 k.p.c., por. także w tym zakresie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2009 r., II CZ 32/09, LEX nr 1391224 oraz z dnia 17 kwietnia 2013 r., I CZ 1/13, LEX nr 1341652), co oznacza, że wniesienie zażalenia od postanowienia rozstrzygającego kwestię zasadności wniosku o zabezpieczenie roszczenia nie powoduje przeniesienia do Sądu Apelacyjnego rozpoznania „istoty sprawy” o rozwód, która należy do kognicji

Sądu Okręgowego. Właściwość Sądu Najwyższego jest ograniczona do oceny przewlekłości postępowania w sprawie przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym (art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość), a zakresem skargi nie objęto postępowania przed Sądem Okręgowym (art. 4 ust. 1b tej ustawy).

Z powyższych względów skarga - jako niedopuszczalna - podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.